

Parent Involvement in Education on Pre-school Muslim Children's Executive Function Skills Development (EF) in Pattani Province การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร ของเด็กปฐมวัยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี

Muhammadafeefee Assalihee¹ and Nachima Bakoh^{2*}
มุฮัมหมัดอาฟีฟี อัซซอลีฮี¹ และ นัชชิวา บาเกาะห์^{2*}

¹Faculty of Islamic Sciences, Prince of Songkla University

¹คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

²Faculty of Education, Yala Rajabhat University

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

*Corresponding author: taqwamah@gmail.com

Received July 24, 2021 ■ Revised October 4, 2021 ■ Accepted October 11, 2021 ■ Published February 2, 2022

Abstract

This study aimed to investigate parent involvement and factors affecting parent involvement in education on children's executive function skills development (EF). The samples were 237 Pattani pre-school parents selected by quota stratified random sampling. The data were collected via questionnaires and analyzed using means, percentage, standard deviation, and multiple linear regression. The study found that Muslim parents perceived joining parents in religious practices as the highest involvement ($\bar{X}=4.14$), followed practicing self-reliance ($\bar{X}=4.11$), explaining reasons and listening to children's opinions ($\bar{X}=4.00$) respectively. The parents also perceived that teacher relationship with parents were the highest factor affecting their involvement in education ($\bar{X}=4.20$), followed by parents ($\bar{X}=4.19$), family internal process ($\bar{X}=4.19$), school relationship with parents ($\bar{X}=4.19$), and children's characteristics ($\bar{X}=4.09$) respectively. The study also found that parents and family internal process are predictor variables statistically significant at the 0.05 level, and that all variables are able to predict the parental involvement in the development of their children's executive function (EF) skills by 48 percent ($R\text{-square}=0.48$) with a statistically significant level of 0.05 ($F=43.01$, $p\text{-value}=0.00$)

Keywords: Parent involvement, Executive function skills, Preschool children, Muslim family

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยในจังหวัดปัตตานี โดยการสุ่มอย่างมีระบบแบบแบ่งชั้นภูมิตามโควตาจำนวนทั้งสิ้น 237 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จากการศึกษพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยมากที่สุด ในด้านการฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) รองลงมาคือ การสนับสนุนให้บุตรได้ช่วยเหลือตนเอง ($\bar{X}=4.11$) และการอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของบุตร ($\bar{X}=4.00$) ตามลำดับ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ที่ใกล้เคียงกันโดยสามารถเรียงลำดับตามคะแนนสูงสุด 5 อันดับ คือ ความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X}=4.20$) ผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.19$) กระบวนการภายในครอบครัว ($\bar{X}=4.19$) ความสัมพันธ์กับโรงเรียน ($\bar{X}=4.19$) และบุตร ($\bar{X}=4.09$) ตามลำดับ และพบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรผู้ปกครอง และตัวแปรกระบวนการภายในครอบครัว ตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยได้ร้อยละ 48 ($R\text{-square}=0.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=43.01$, $p\text{-value}=0.00$)

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง, ทักษะการคิดเชิงบริหาร, เด็กปฐมวัย, ครอบครัวมุสลิม

■ บทนำ (Introduction)

ทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Function: EF) คือ กระบวนการของสมองที่มนุษย์ต้องการเมื่อต้องจดจำหรือมีสมาธิในการเผชิญกับสิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว เพื่อให้สามารถมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย EF จะทำหน้าที่ในการควบคุมความคิด อารมณ์ และการกระทำของบุคคล เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและวางแผนสู่นาคตได้อย่างเต็มศักยภาพ (Carlson, Moses, & Claxton, 2004; Diamond, 2013; TKparkchannel, 2017; Zelazo, Blair, & Willoughby, 2016) ทักษะ EF มีความสำคัญอย่างยิ่ง และได้รับความสนใจในปัจจุบันเนื่องจากปัญหาพฤติกรรมของเด็กหลายด้าน เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว การควบคุมอารมณ์ การควบคุมความคิด เป็นต้น รวมถึงปัญหาสภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กข้างต้นก็คือการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารนั่นเอง (Barkley, 2011) โดย EF มีองค์ประกอบ 3 ส่วน (Diamond, 2013; TKparkchannel, 2017) คือ 1) การควบคุมและยับยั้งตนเอง (Inhibitory control) หมายถึง ความสามารถในการยั้งคิดไตร่ตรอง สามารถควบคุมความต้องการ หยุดคิดก่อนที่จะทำหรือพูดได้ 2) ความจำใช้งาน (Working memory) หมายถึง ความสามารถในการเก็บข้อมูลเพื่อประมวลผลและดึงข้อมูลที่เก็บในคลังสมองออกมาใช้ในสถานการณ์ที่ต้องการ และ 3) การคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่น (Cognitive flexibility) หมายถึง ความสามารถในการยืดหยุ่นทางความคิด ร่วมแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน รู้จักพลิกแพลงและปรับตัว เป็นจุดเริ่มต้นของการมีความคิดสร้างสรรค์

ในประเทศไทยปัญหาเรื่องพฤติกรรมของเด็ก ความบกพร่องทางการเรียนรู้ และโรคสมาธิสั้นถือได้ว่าอยู่ในสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากปัจจัยการเลี้ยงดู การใช้สื่อสมัยใหม่ที่ไม่เหมาะสมกับช่วงวัย และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในแต่ละวันของเด็ก จากการศึกษาพบว่าในประเทศไทยมีเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะโรคสมาธิสั้นซึ่งเป็นภาวะทางจิตเวชประมาณ 500,000 คน หรือความชุกประมาณ 5.01 จากความชุกเฉลี่ยทั่วโลก 5.26 คน (Boon-yasidhi, 2012; Pholphet, Phaicharoen, & Promkerd, 2017) ผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายต่างใช้ความพยายามในการแก้ปัญหาของเด็กที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดก็คือผู้ปกครอง อีกทั้งสาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่ข้างต้นก็เกิดจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ไม่ถูกต้อง (Boon-yasidhi, 2012) และแม้ไม่ใช่ต้นเหตุหลักแต่ก็มีส่วนทำให้อาการเป็นมากขึ้น และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย

แนวทางในการแก้ปัญหาของเด็กดังกล่าว บุคคลที่ควรทำหน้าที่เป็นลำดับต้นก็คือผู้ปกครอง ที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตร (Parental Involvement in Education) ที่ไม่ใช่เพียงการเลี้ยงดูเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดการเรียนรู้ในบ้าน การร่วมมือกับโรงเรียน การร่วมมือกับชุมชน และการศึกษาเรียนรู้ของผู้ปกครองเอง (Epstein, 1992; Kocyigita, 2015) การศึกษาที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหากผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแล้ว จะส่งผลทางบวกต่อพัฒนาการของเด็ก เช่น ทักษะคิด ความมุ่งมั่น พฤติกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก เป็นต้น (Davis, 2000; Kreider, 2006; Patrikakou, 2008; Zins, Weissberg, Wang, & Walberg, 2004) ดังนั้น จึงควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ปกครองให้สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็ก (Executive function) อันจะส่งผลต่อความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคมภายนอกที่มีคุณภาพและมั่นคง

การศึกษาในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กมุสลิมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในบริบทสังคมและวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยที่เจาะจงกลุ่มเป้าหมายผู้ปกครองมุสลิม โดยเลือกจังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่นำร่องในการศึกษา เพราะนอกจากสภาวะปัญหาพฤติกรรม และโรคสมาธิสั้นที่เกิดขึ้นกับเด็กในสามจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งไม่ได้แตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศแล้ว สถานการณ์ความไม่สงบของพื้นที่ส่งผลต่อสุขภาพทางจิตโดยตรง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อจิตใจ ซึมเศร้า ความหวาดกลัว วิตกกังวล (Boonsiri, 2016; Tohmeena, 2013) และจะยิ่งเป็นปัญหาต่อพฤติกรรมที่รุนแรงในอนาคต นอกจากนี้ผู้ปกครองโดยเฉพาะมุสลิมมีความเชื่อและวัฒนธรรมเฉพาะที่ต่างจากภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ดังนั้น การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กจะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาของเด็กได้อย่างมาก และสามารถพัฒนาเด็กในพื้นที่ภาคใต้ให้มีทักษะทางการคิดที่ดีขึ้นต่อไป

■ วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อระดับการมีส่วนร่วมในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

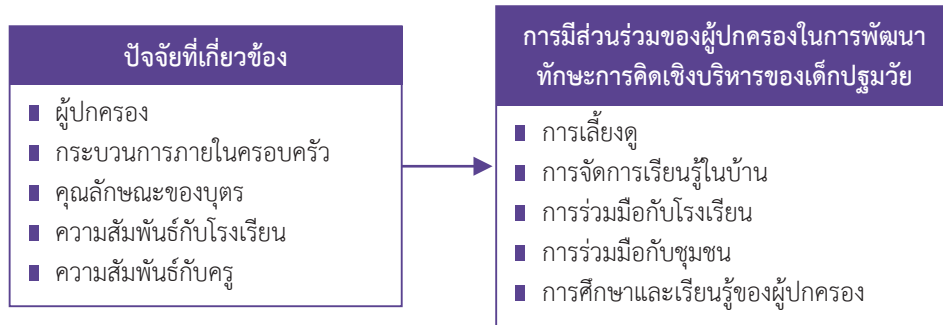

Figure 1 Conceptual framework
 กรอบแนวคิดวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยในจังหวัดปัตตานี ซึ่งจากสถิติจังหวัดปัตตานีมีเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-6 ปี จำนวนประมาณ 51,579 คน (National Statistic Office, 2017) และตัวอย่าง กำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ เท่ากับ 397 คน โดยทำการคัดเลือกผู้ปกครองจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษา (สพป.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเมือง อำเภอสายบุรี และอำเภอทุ่งยางแดง ใช้การสุ่มอย่างมีระบบแบบแบ่งชั้นภูมิตามโควตา (Quota Stratified random sampling) โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ให้ผู้ปกครองโดยตรงสำหรับบางหน่วยงานระหว่างการทำกิจกรรมแนะนำการใช้หนังสือของแต่ละพื้นที่ ผู้วิจัยกำหนดเก็บข้อมูลโดยให้ผู้ประสานงานของแต่ละพื้นที่ทำการรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งตามแผนจะนัดพบปะผู้ปกครองและทำกิจกรรมอีกครั้งพร้อมรับแบบสอบถามคืนในการจัดกิจกรรม แต่เนื่องจากสถานการณ์ COVID-19 จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ และมีอุปสรรคในการเก็บข้อมูล โดยมีผู้ปกครองบางส่วนที่มาส่งแบบสอบถามตามที่ได้ตกลงกัน ในขณะที่บางส่วนไม่มาส่งตามที่กำหนด ทั้งนี้ผู้ประสานงานสามารถติดตามครอบครัวได้เพียงบางครอบครัวที่มีเบอร์ติดต่อเท่านั้น และอยู่ในชุมชนที่ใกล้เคียง สำหรับการรับเอกสารทางไปรษณีย์มีเพียงบางส่วนที่ส่งกลับมาตามเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้ประสานงานที่รับเอกสารทางไปรษณีย์ชี้แจงในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับอุปสรรคในการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง ด้วยเหตุนี้จึงได้ข้อมูลแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 237 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและจากผลของการศึกษาในขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสนทนากลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำนวน 7 คน ซึ่งได้นำไป

พัฒนาต่อเป็นแบบสอบถามสำหรับประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองในลักษณะแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ประกอบด้วย 3 ตอน คือ 1) คำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ และ 3) คำถามเกี่ยวกับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 ข้อ

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบบสอบถามได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาคุณภาพของเครื่องมือ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 และนำแบบประเมินที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ปกครองที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งพบว่ามีความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบาค แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำหนังสือขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยเพื่อส่งไปยังสถานศึกษาเพื่อชี้แจงถึงการดำเนินการวิจัยของผู้วิจัย และประสานส่งเอกสารแบบสอบถามไปยังหน่วยงาน ในบางหน่วยงานผู้วิจัยเดินทางส่งหนังสือและเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง และติดตามผลการเก็บข้อมูลสำหรับที่ส่งไปทางไปรษณีย์ในอำเภอที่ห่างไกล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้สถิติบรรยายเพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับเกณฑ์การแปลผลระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ใช้เกณฑ์ของ Ruengpraphan (2002) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 4.21-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด 3.41-4.20 หมายถึง อยู่ในระดับมาก 2.61-3.40 ปานกลาง หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย และ 1.00-1.80 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด และการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter multiple linear regression analysis)

ผลการวิจัย (Results)

ผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง 2) ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย และ 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย รายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

Table 1 General information of the respondents (n=237)
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (n=237)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	25	10.5
หญิง	212	89.5
อายุ		
ต่ำกว่า 31 ปี	70	29.5
31-40 ปี	117	49.4
41-50 ปี	46	19.4
51 ปีขึ้นไป	4	1.7
การศึกษาสูงสุด		
ปวช./ปวส.	34	14.3
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	11.4
ปริญญาตรี	39	16.5
ปริญญาโท	2	0.8
ปริญญาเอก	3	1.3
อื่นๆ	132	55.7
อาศัยอยู่ในอำเภอ		
เมืองปัตตานี	83	35.0
สายบุรี	62	26.2
ทุ่งยางแดง	58	24.5
อื่นๆ	34	14.3

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะอาชีพปัจจุบัน		
แม่บ้าน	121	51.1
ธุรกิจ/การลงทุน	7	3.0
รับราชการ	5	2.0
การศึกษา/องค์กรการกุศล	13	5.5
เกษตร/อุตสาหกรรม	18	7.6
สาธารณสุข	2	0.8
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	36	15.2
อื่นๆ	35	14.8
จำนวนบุตร		
1 คน	42	17.7
2 คน	83	35.0
3 คน	62	26.2
4 คน	28	11.8
5 คนขึ้นไป	22	9.3

จาก Table 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ เพศหญิง ร้อยละ 89.5 เพศชาย ร้อยละ 10.5 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 49.4 รองลงมาอายุต่ำกว่า 31 ปี ร้อยละ 29.5 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 19.4 การศึกษาส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี ร้อยละ 16.5 รองลงมาจบระดับปวช./ปวส. ร้อยละ 14.3 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 11.4 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองปัตตานี ร้อยละ 35.0 รองลงมาอำเภอสายบุรี ร้อยละ 26.2 อำเภอทุ่งยางแดง ร้อยละ 24.5 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้าน ร้อยละ 51.1 รองลงมาธุรกิจส่วนตัว/อิสระ ร้อยละ 15.2 และอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 14.8 ส่วนใหญ่มีจำนวนบุตร 2 คน ร้อยละ 35.0 รองลงมา 3 คน ร้อยละ 26.2 และ 1 คน ร้อยละ 17.7

2. ผลการวิเคราะห์ระดับของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

Table 2 Overall mean, standard deviation and level of parent involvement in education on children's executive functioning skills development

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตร

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่	4.14	0.76	มาก
2. สนับสนุนให้บุตรได้ช่วยเหลือตนเอง	4.11	0.64	มาก
3. การอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของบุตร	4.00	0.63	มาก
4. การแสดงความรักและความห่วงใย	3.92	0.65	มาก
5. ฝึกวินัยและกำหนดบทบาทของสมาชิกที่ชัดเจน	3.85	0.75	มาก
6. ให้บุตรช่วยพ่อแม่ทำกิจวัตรประจำวันภายในบ้าน	3.81	0.80	มาก
7. แบบอย่างในการจัดการอารมณ์ มารยาท และวินัย	3.67	0.66	มาก
8. พูดคุยกับบุตร ตั้งคำถามและอธิบายในสิ่งรอบตัว	3.61	0.77	มาก
9. การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.48	0.90	มาก
10. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านบูรณาการอิสลามในบ้าน	3.42	0.92	มาก
รวมเฉลี่ย	3.89	0.75	มาก

จาก Table 2 พบว่า ผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยมากที่สุด ในด้านการฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) รองลงมาคือ การสนับสนุนให้บุตรได้ช่วยเหลือตนเอง ($\bar{X}=4.11$) การอธิบายเหตุผลและ

รับฟังความคิดของบุตร ($\bar{X}=4.00$) และการแสดงความรัก ความห่วงใย ($\bar{X}=3.92$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระดับของการมีส่วนร่วมฯ โดยแบ่งออกเป็นรายด้าน มีข้อค้นพบที่สำคัญดังนี้

Table 3 Mean, standard deviation, and level of Islamic integration reading activities at home

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านบูรณาการอิสลามในบ้าน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านบูรณาการอิสลามในบ้าน	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. บ้านฉันมีมุมสำหรับอ่านหนังสือให้บุตร	3.48	1.06	มาก
2. ฉันและบุตรมักอ่านหนังสือร่วมกัน	3.41	1.00	มาก
3. ฉันมักอ่านหนังสือให้บุตรฟังเป็นประจำ	3.36	0.94	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.42	1.00	มาก

จาก Table 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านบูรณาการอิสลามในบ้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือบ้านฉันมีมุมสำหรับ

อ่านหนังสือให้บุตร ($\bar{X}=3.48$) ฉันและบุตรมักอ่านหนังสือร่วมกัน ($\bar{X}=3.41$) และฉันมักอ่านหนังสือให้บุตรฟังเป็นประจำ ($\bar{X}=3.36$) ตามลำดับ

Table 4 Mean, standard deviation, and level of supporting children to help parents the daily routines at home
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการให้บุตรช่วยพ่อแม่ทำกิจวัตรประจำวันภายในบ้าน

การให้บุตรช่วยพ่อแม่ทำกิจวัตรประจำวันภายในบ้าน	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันทสอนบุตรให้ทำงานบ้านเพื่อให้เขาได้ฝึกความรับผิดชอบ	3.91	0.84	มาก
2. ฉันทมักฝึกให้บุตรช่วยงานบ้านเป็นประจำ เช่น เตรียมและทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน เก็บข้าวของ เป็นต้น	3.86	0.90	มาก
3. ฉันทกำหนดหน้าที่ให้บุตรช่วยทำงานบ้านแต่ละวัน	3.65	0.92	มาก
รวมเฉลี่ย	3.81	0.89	มาก

จาก Table 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการให้บุตรช่วยพ่อแม่ทำกิจวัตรประจำวันภายในบ้านพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ฉันทสอนบุตรให้ทำงานบ้านเพื่อให้เขาได้ฝึกความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.91$) ฉันทมักฝึกให้บุตรช่วย

งานบ้านเป็นประจำ เช่น เตรียมและทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน เก็บข้าวของ เป็นต้น ($\bar{X}=3.86$) และฉันทกำหนดหน้าที่ให้บุตรช่วยทำงานบ้านแต่ละวัน ($\bar{X}=3.65$) ตามลำดับ

Table 5 Mean, standard deviation, and level of practicing children to perform religious activities with parents
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่

การฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันทฝึกบุตรทำการละหมาดและอ่านอัลกุรอาน	4.25	0.78	มากที่สุด
2. ฉันทฝึกบุตรท่องคัว (บทสวด) และรักษาความสะอาด	4.17	0.79	มาก
3. ฉันทสอนให้บุตรเข้าใจและทำการบริจาคทาน (ซอดาเกาะห์)	4.01	0.93	มาก
รวมเฉลี่ย	4.14	0.83	มาก

จาก Table 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการฝึกฝนการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ฉันทฝึกบุตรทำการละหมาดและอ่านอัลกุรอาน

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.25$) ฉันทฝึกบุตรท่องคัว (บทสวด) และรักษาความสะอาด ($\bar{X}=4.17$) และฉันทสอนให้บุตรเข้าใจและทำการบริจาคทาน (ซอดาเกาะห์) ($\bar{X}=4.01$) ตามลำดับ

Table 6 Mean, standard deviation, and level of helping children to help themselves
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนให้บุตรช่วยเหลือตนเอง

การสนับสนุนให้บุตรช่วยเหลือตนเอง	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันทให้บุตรอาบน้ำ ทานอาหาร แต่งตัว จัดเก็บของเล่น ด้วยตนเอง	4.15	0.79	มาก
2. ฉันทให้กำลังใจและชื่นชมบุตรทุกครั้งเมื่อเขาทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง	4.14	0.71	มาก
3. ฉันทคอยช่วยเหลือหากบุตรทำบางอย่างด้วยตนเองไม่ได้	4.03	0.77	มาก
รวมเฉลี่ย	4.11	0.76	มาก

จาก Table 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้บุตรช่วยเหลือตนเอง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือฉันให้บุตรอาบน้ำ ทานอาหาร แต่งตัว จัดเก็บของเล่น ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.15$) ฉันให้กำลังใจและชื่นชมบุตร

ทุกครั้งเมื่อเขาทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง ($\bar{X}=4.14$) และฉันคอยช่วยเหลือหากบุตรทำบางอย่างด้วยตนเองไม่ได้ ($\bar{X}=4.03$) ตามลำดับ

Table 7 Mean, standard deviation, and level of conversations with children, ask children questions and describe the surroundings
 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการพูดคุยกับบุตร ตั้งคำถามและอธิบายในสิ่งที่พบเห็น

การพูดคุยกับบุตร ตั้งคำถามและอธิบายสิ่งรอบตัว	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันให้ความสนใจบุตรในสิ่งที่บุตรสงสัยและตั้งคำถาม	3.86	0.85	มาก
2. ฉันมักอธิบายให้บุตรถึงสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นประจำวันในบ้าน	3.61	0.92	มาก
3. ฉันมักตั้งคำถามบุตรเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น ลูกทราบหรือไม่ว่าขนมปังทำมาจากอะไร? ข้าวผัดวันนี้แม่ใส่อะไรลงไปบ้าง? วันนี้เป็นอะไร? เป็นต้น	3.37	0.88	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.61	0.88	มาก

จาก Table 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการพูดคุยกับบุตร ตั้งคำถามและอธิบายในสิ่งที่พบเห็น พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ฉันให้ความสนใจบุตรใน

สิ่งที่บุตรสงสัยและตั้งคำถาม ($\bar{X}=3.86$) ฉันมักอธิบายให้บุตรถึงสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นประจำวันในบ้าน ($\bar{X}=3.61$) และฉันมักตั้งคำถามบุตรเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=3.37$) ตามลำดับ

Table 8 Mean, standard deviation, and level of training children discipline and clear roles
 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการฝึกวินัยและกำหนดบทบาทของสมาชิกที่ชัดเจน

การฝึกวินัยและกำหนดบทบาทของสมาชิกที่ชัดเจน	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันกำหนดวินัยของบุตร เช่น เวลานอนและตื่น การทำการบ้าน การละหมาด เวลาเล่น เป็นต้น	3.95	0.80	มาก
2. ฉันทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับบทบาทและระเบียบต่างๆ กับบุตร	3.82	0.84	มาก
3. ฉันอธิบายเหตุผลของการกำหนดบทบาทและระเบียบให้บุตรรับรู้เสมอ	3.78	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย	3.85	0.84	มาก

จาก Table 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการฝึกวินัยและกำหนดบทบาทของสมาชิกที่ชัดเจน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ฉันกำหนดวินัยของบุตร เช่น เวลานอนและตื่น การทำการบ้าน การละหมาด เป็นต้น

($\bar{X}=3.95$) ฉันทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับบทบาทและระเบียบต่างๆ กับบุตร ($\bar{X}=3.82$) และฉันอธิบายเหตุผลของการกำหนดบทบาทและระเบียบให้บุตรรับรู้เสมอ ($\bar{X}=3.78$) ตามลำดับ

Table 9 Mean, standard deviation, and level of proving love and care to children
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการแสดงความรักและความห่วงใย

การแสดงความรักและความห่วงใย	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันกอดและบอกรักบุตรทุกวัน	4.07	0.74	มาก
2. ฉันใช้เวลาในการเล่นกับบุตรในทุกๆ วัน	3.92	0.77	มาก
3. ฉันแสดงความอ่อนโยนด้วยคำพูดที่ไพเราะกับบุตรทุกครั้ง	3.77	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	3.92	0.77	มาก

จาก Table 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการแสดงความรักและความห่วงใย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ฉันกอดและบอกรักบุตรทุกวัน ($\bar{X}=4.07$)

ฉันใช้เวลาในการเล่นกับบุตรในทุกๆ วัน ($\bar{X}=3.92$) และฉันแสดงความอ่อนโยนด้วยคำพูดที่ไพเราะกับบุตรทุกครั้ง ($\bar{X}=3.77$) ตามลำดับ

Table 10 Mean, standard deviation, and level of role model in managing emotions, manners, and discipline
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการเป็นแบบอย่างในการจัดการอารมณ์ มารยาท และวินัย

การเป็นแบบอย่างในการจัดการอารมณ์ มารยาท และวินัย	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองได้ดีเมื่ออยู่กับบุตร	3.75	0.72	มาก
2. ฉันเป็นคนตรงต่อเวลาและมีวินัยทุกครั้งที่อยู่กับบุตร	3.65	0.90	มาก
3. ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการแสดงอารมณ์โมโห เหวี่ยง การพูดตะคอก ต่อหน้าบุตร	3.62	0.81	มาก
รวมเฉลี่ย	3.67	0.81	มาก

จาก Table10 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเป็นแบบอย่างในการจัดการอารมณ์ มารยาท และวินัย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือฉันสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองได้ดีเมื่ออยู่กับบุตร ($\bar{X}=3.75$) ฉันเป็นคนตรง

ต่อเวลาและมีวินัยทุกครั้งที่อยู่กับบุตร ($\bar{X}=3.65$) และฉันมักจะหลีกเลี่ยงการแสดงอารมณ์โมโห เหวี่ยง การพูดตะคอก ต่อหน้าบุตร ($\bar{X}=3.62$) ตามลำดับ

Table 11 Mean, standard deviation, and level of reasoning and listening to children
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของบุตร

การอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของบุตร	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันมักรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของบุตร	4.08	0.68	มาก
2. ฉันจะไม่ด่วนสรุปในสิ่งที่บุตรทำ	4.01	0.69	มาก
3. ฉันมักอธิบายเหตุผลและผลของการปฏิบัติให้บุตรเสมอ เช่น เหตุใดถึงต้องจำกัดเวลาเล่นการเก็บของด้วยตนเอง และการไม่ให้เล่นของที่เป็นอันตราย เป็นต้น	3.91	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	0.72	มาก

จาก Table 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของบุตร พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ฉันทักรับฟังความคิดเห็นและ

ความต้องการของบุตร ($\bar{X}=4.08$) ฉันทักไม่ด่วนสรุปในสิ่งที่บุตรทำ ($\bar{X}=4.01$) และ ฉันทักอธิบายเหตุและผลของการปฏิบัติให้บุตรเสมอ ($\bar{X}=3.91$) ตามลำดับ

Table 12 Mean, standard deviation, and level of continuing self-improvement

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันทักอ่านหนังสือ ฟังบรรยาย การดูคลิปวิดีโอ เกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรที่ถูกต้อง	3.73	1.01	มาก
2. ฉันทักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ในการเลี้ยงดูบุตรกับผู้อื่น	3.50	1.02	มาก
3. ฉันทักเข้าร่วมกิจกรรมเสวนา อบรม บรรยายเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตร	3.22	1.15	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.48	1.06	มาก

จาก Table 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือฉันทักอ่านหนังสือ ฟังบรรยาย การดูคลิปวิดีโอ เกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรที่ถูกต้อง ($\bar{X}=3.73$) ฉันทักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ในการเลี้ยงดูบุตรกับผู้อื่น

($\bar{X}=3.50$) และ ฉันทักเข้าร่วมกิจกรรมเสวนา อบรม บรรยายเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตร ($\bar{X}=3.22$) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

Table 13 Overall mean, standard deviation, and level of factors affecting parent involvement in education

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความสัมพันธ์กับครู	4.20	0.41	มาก
2. ด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียน	4.19	0.54	มาก
3. ด้านผู้ปกครอง	4.19	0.59	มาก
4. ด้านกระบวนการภายในครอบครัว	4.19	0.61	มาก
5. ด้านคุณลักษณะของบุตร	4.09	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย	4.17	0.54	มาก

จาก Table 13 พบว่า ผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ที่ใกล้เคียงกัน โดยสามารถเรียงลำดับตามคะแนนสูงสุด 5 อันดับ คือ ความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X}=4.20$) ผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.19$) กระบวนการภายในครอบครัว ($\bar{X}=4.19$) ความสัมพันธ์กับโรงเรียน ($\bar{X}=4.19$) และบุตร ($\bar{X}=4.09$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระดับของปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยแบ่งออกเป็นรายด้าน มีข้อค้นพบที่สำคัญดังนี้

Table 14 Mean, standard deviation, and level of parent factors
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันเชื่อว่าการมีส่วนร่วมในการศึกษาของผู้ปกครองสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของบุตร	4.48	0.63	มากที่สุด
2. ฉันเป็นแบบอย่างและทุ่มเทและให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรก่อนสิ่งใด	4.42	0.69	มากที่สุด
3. ฉันมีความสามารถในการสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตร	4.14	0.85	มาก
4. ฉันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบุตร	3.96	0.77	มาก
5. ฉันมีเวลาอย่างมากในการดูแลและพัฒนาการเรียนรู้ของบุตร	3.93	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.76	มาก

จาก Table 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปัจจัยด้านผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ฉันเชื่อว่าการมีส่วนร่วมในการศึกษาของผู้ปกครองสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของบุตรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.48$)

ฉันทุ่มเทและให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรก่อนสิ่งใด ($\bar{X}=4.42$) และฉันมีความสามารถในการสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตร ($\bar{X}=4.14$) ตามลำดับ

Table 15 Mean, standard deviation, and level of internal family process factors
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการภายในครอบครัว

กระบวนการภายในครอบครัว	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันและสมาชิกในครอบครัวต่างให้ความสนใจซึ่งกันและกัน	4.31	0.67	มากที่สุด
2. ฉันมีการติดตาม ดูแล และให้คำแนะนำแก่บุตร	4.27	0.69	มากที่สุด
3. สมาชิกในครอบครัวมักมีการแสดงความรักระหว่างกัน เช่น การโอบกอด การชื่นชม การให้กำลังใจ การให้สลาม การได้ถามทุกข์สุข เป็นต้น	4.22	0.77	มากที่สุด
4. ครอบครัวของฉันมักทำกิจกรรมด้วยกัน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน การพูดคุยกันในเวลาว่าง การละหมาดพร้อมกัน การเยี่ยมเครือญาติ เป็นต้น	4.19	0.78	มาก
5. ครอบครัวของฉันมักหาโอกาสไปท่องเที่ยวด้วยกัน หรือหากิจกรรมสนุกๆ ทำร่วมกันในครอบครัว	3.95	0.88	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.76	มาก

จาก Table 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปัจจัยด้านกระบวนการภายในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ฉันและสมาชิกในครอบครัวต่างให้ความสนใจ

สนใจซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.31$) ฉันมีการติดตาม ดูแล และให้คำแนะนำแก่บุตร ($\bar{X}=4.27$) และสมาชิกในครอบครัวมักมีการแสดงความรักระหว่างกัน ($\bar{X}=4.22$) ตามลำดับ

Table 16 Mean, standard deviation, and level of children characteristic factors
 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อบุตร

คุณลักษณะของบุตร	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. บุตรของฉันมีร่างกายปกติ	4.71	0.52	มากที่สุด
2. บุตรของฉันมีความพร้อมที่จะเรียนรู้	4.41	0.69	มากที่สุด
3. บุตรของฉันสามารถปรับตัว และเรียนรู้ได้ดี	4.15	0.74	มาก
4. บุตรของฉันมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยง่าย	4.12	0.77	มาก
5. บุตรของฉันมีพฤติกรรมที่ดี เช่น มีน้ำใจ พุดจาติ มีสัมมาคารวะ เป็นต้น	3.58	0.93	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.73	มาก

จาก Table 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปัจจัยด้านบุตร พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ บุตรของฉันมีร่างกายปกติ ($\bar{X}=4.71$) บุตรของฉันมีความพร้อม

ที่จะเรียนรู้ ($\bar{X}=4.41$) และ บุตรของฉันสามารถปรับตัว และเรียนรู้ได้ดี ($\bar{X}=4.15$) ตามลำดับ

Table 17 Mean, standard deviation, and level of school relationship factors
 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์กับโรงเรียน

ความสัมพันธ์กับโรงเรียน	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนให้การต้อนรับฉันและผู้ปกครองที่มาติดต่อโรงเรียนอย่างดี	4.27	0.66	มากที่สุด
2. ฉันเชื่อมั่นในนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาบุตร	4.16	0.73	มาก
3. ฉันกับโรงเรียนมีการสื่อสารสองทางและสม่ำเสมอ	4.09	0.71	มาก
4. ฉันกับโรงเรียนมีความเข้าใจแนวทางการพัฒนาบุตรร่วมกัน	4.07	0.73	มาก
5. ผู้บริหารโรงเรียนรับฟังข้อเสนอแนะจากฉันและมักนำไปปฏิบัติตาม	3.87	0.76	มาก
รวมเฉลี่ย	4.09	0.72	มาก

จาก Table 17 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือโรงเรียนให้การต้อนรับฉันและผู้ปกครองที่มาติดต่อโรงเรียนอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.27$) ฉันเชื่อมั่น

ในนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาบุตร ($\bar{X}=4.16$) และฉันกับโรงเรียนมีการสื่อสารสองทางและสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.09$) ตามลำดับ

Table 18 Mean, standard deviation, and level of teacher relationship factors
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์กับครู

ความสัมพันธ์กับครู	n=237		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ฉันทึใจและให้การต้อนรับอย่างดีเมื่อครูมาเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน	4.30	0.66	มากที่สุด
2. ครูให้การต้อนรับอย่างดีเมื่อฉันไปโรงเรียน	4.28	0.71	มากที่สุด
3. ฉันเชื่อมั่นว่าครูสามารถช่วยเหลือ ดูแล และส่งเสริมพัฒนาการของบุตรได้	4.21	0.67	มากที่สุด
4. ครูสื่อสารและให้คำแนะนำเกี่ยวกับพัฒนาการของบุตรเสมอ	4.16	0.64	มาก
5. ครูรับฟังและนำข้อเสนอแนะจากฉันและผู้ปกครองไปปฏิบัติเสมอ	3.99	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.67	มาก

จาก Table 18 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับครู พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ฉันทึใจและให้การต้อนรับอย่างดีเมื่อครูมาเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน ($\bar{X}=4.30$) ครูให้การต้อนรับอย่างดีเมื่อฉันไปโรงเรียน ($\bar{X}=4.28$) และ ฉันเชื่อมั่นว่าครูสามารถช่วยเหลือ ดูแล และส่งเสริมพัฒนาการของบุตรได้ ($\bar{X}=4.21$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เป็นการตรวจสอบว่าลักษณะของตัวแปรสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้หรือไม่ โดยแสดงผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Pedhazer, 1997, pp. 33-37; Williams, Grajales & Kurkiewicz, 2013, pp. 9-11) ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อตกลงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในการตรวจสอบพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามแต่ละตัว โดยไม่ได้ควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (Zero order) ผลการทดสอบพบว่า ค่า Zero order ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.16-0.59 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ

2. การตรวจสอบข้อตกลงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยตัวแปรอิสระ

ทุกตัวต้องเป็นอิสระจากกัน การตรวจสอบข้อตกลงดังกล่าวพิจารณาจากค่า Tolerance โดยจะมีค่าตั้งแต่ 0-1 และเกณฑ์การพิจารณา ค่า Tolerance ไม่ควรต่ำกว่า 0.20 และพิจารณาจาก Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าหากมีค่ามากกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันมาก ผลการตรวจสอบพบว่า ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.38-0.86 และมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.15-2.62 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ

3. การตรวจสอบข้อตกลงเกี่ยวกับลักษณะการแจกแจงข้อมูลของตัวแปร ผู้วิจัยทำการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงข้อมูลของตัวแปร ว่าเป็นการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยพิจารณาจาก Normal probability plots พบว่า ลักษณะของกราฟมีแนวโน้มแจกแจงแบบปกติ ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

4. การตรวจสอบข้อตกลงเกี่ยวกับ Independence Observation (ความคาดเคลื่อนของค่าสังเกตได้แต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน) โดยพิจารณาจากค่า Dubin Watson Statistic ครมมีค่าอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 ผลการตรวจสอบพบว่า ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย มีค่า Dubin Watson Statistic เท่ากับ 1.5 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Enter) เพื่อทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรผู้ปกครองและตัวแปรกระบวนการภายในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์จาก

คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และ 0.54 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือจำนวน 3 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยได้ร้อยละ 48 (R-square=0.48)

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F=43.01, p-value=0.00) สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

$$Y = \text{การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย} = 1.09 + (0.18) \text{ ผู้ปกครอง} + (0.49) \text{ ภาระงานภายในครอบครัว} + (0.06) \text{ บุตร} - (0.02) \text{ ความสัมพันธ์กับโรงเรียน} - (0.06) \text{ ความสัมพันธ์กับครู}$$

Table 19 Multiple regression analysis of related variables affecting parent involvement in education on pre-school children's executive functioning skills development
 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าคงที่ของตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตร

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์จากคะแนนดิบ		ค่าสัมประสิทธิ์จากคะแนนมาตรฐาน (Beta)	t	Sig.
	B	Std. Error			
(ค่าคงที่)	1.09	0.31	-	3.50	0.00
ผู้ปกครอง	0.18	0.06	0.19	2.94	0.00*
ภาระงานภายในครอบครัว	0.49	0.06	0.54	8.34	0.00*
บุตร	0.06	0.07	0.06	0.82	0.41
ความสัมพันธ์กับโรงเรียน	-0.02	0.07	-0.02	-0.27	0.79
ความสัมพันธ์กับครู	-0.06	0.07	-0.04	-0.85	0.40

R=0.69, R-square=0.48, Adjusted R²=0.47, F=43.01, p-value=0.00

หมายเหตุ: *p<0.05

สรุปและอภิปรายผล (Conclusions and Discussions)

ทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Function: EF) เป็นทักษะที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กให้ความสนใจ หลังจากมีงานวิจัยที่ยืนยันถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะส่งผลต่อกระบวนการคิด พฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อสู่เป้าหมายที่กำหนด (TKparkchannel, 2017) การศึกษาผู้ปกครองมุสลิมในจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตรในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมุสลิมในจังหวัดปัตตานีให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาอิสลามที่การทำหน้าที่ดูแลบุตรนั้นเป็นข้อกำหนดทาง (Ulwan, 2004) ท่านศาสนทูตมุฮัมหมัด (คือลลิลลอสูลัลยิวาลลัม) ได้กล่าวว่า “...สามีเป็นผู้ดูแลในครอบครัวของเขา และเขาเป็นผู้รับผิดชอบผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของเขา และภรรยาเป็นผู้ดูแลในบ้านสามีของนาง และนางเป็นผู้รับผิดชอบผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของนาง...” [Al-Bukhari and Muslim] (Zainu, 2013) โดยการมีส่วนร่วม

ของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตรปฐมวัยพบว่าครอบครัวการมีส่วนร่วมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเลี้ยงดู การจัดการเรียนรู้ในบ้าน และการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาของครอบครัว (Epstein, 2018; Assalihee & Bakoh, 2020) ซึ่งยังไม่ครอบคลุมกรอบการมีส่วนร่วมทั้งหมดเนื่องจากการเก็บข้อมูลการนำไปใช้ของผู้ปกครองอยู่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ซึ่งผู้ปกครองระมัดระวังในการทำกิจกรรมภายนอกทั้งโรงเรียนและชุมชน อย่างไรก็ตามกิจกรรมสามด้านที่ผู้ปกครองปฏิบัติให้ผลที่น่าสนใจที่สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลในแต่ละด้านดังที่ได้อภิปรายต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภายในบ้าน พบว่าผู้ปกครองมีระดับการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง น่าสนใจอย่างยิ่งที่หลายครอบครัวใช้เครื่องมือการอ่านในการเสริมสร้าง EFs ของบุตร เพราะ EFs ก็กับการอ่านนั้นมีความสัมพันธ์กัน (Ober, Brooks, Plass, & Homer, 2019) ด้วยเหตุนี้ครอบครัวจำนวนมากต่างมีกิจกรรมการอ่าน เช่น อ่านหนังสือให้ลูกฟัง อ่านหนังสือร่วมกัน การจัดมุมหนังสือ เป็นต้น เพราะผู้ปกครองเชื่อว่าการอ่านสามารถพัฒนาสมองของเด็กได้ ซึ่งมีการวิจัย

จำนวนมากที่ยืนยันถึงการใช้หนังสือในการพัฒนาเด็กปฐมวัย การอ่านช่วยกระตุ้นสมอง สร้างจินตนาการ และสมาธิ การศึกษาพบว่า ผู้ปกครองให้ลูกช่วยพ่อแม่ทำกิจวัตรประจำวัน ภายในบ้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากนั้น เป็นการฝึกการรู้หน้าที่ ความรับผิดชอบ และการรู้จักการทำเพื่อส่วนรวมซึ่งถือเป็น ส่วนหนึ่งของทักษะ EFs ในด้านการคิดยืดหยุ่น (Cognitive flexibility) ที่ให้เด็กฝึกความยืดหยุ่น ร่วมแก้ไขปัญหาที่ แตกต่างกัน รู้จักพลิกแพลงและปรับตัว เป็นจุดเริ่มต้นของการ มีความคิดสร้างสรรค์และคิดนอกกรอบ (Palitpolkarnpim, 2018) เช่นเดียวกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่ น่าสนใจอีกกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งมีความเฉพาะในอัตลักษณ์ความเป็น มุสลิมเพื่อสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็ก คือ การฝึกฝน การปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับพ่อแม่ ซึ่งศาสนกิจหลายประการ ในอิสลามที่สามารถฝึก EFs ของเด็กได้ เช่น การละหมาด 5 เวลา การถือศีลอด การบริจาคทาน การทำสมาธิด้วยการรำลึกถึง พระเจ้า เป็นต้น ทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่มีการกำหนดเวลาที่สามารถสร้างวินัยของบุตร และการควบคุมอารมณ์ของเด็ก แม้การศึกษาไม่ได้ศึกษาข้อมูลเชิงสถิติถึงผลของศาสนกิจต่อ EFs แต่การปฏิบัติศาสนกิจหลายกิจกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับการ ฝึกสมาธิซึ่งมีความสัมพันธ์กับการพัฒนา EFs โดยตรง (Tang, Yang, Leve, & Harold, 2012; Zelazo, Forston, Masten, & Carlson, 2018) ดังนั้น การทำหน้าที่นี้ของผู้ปกครองสามารถ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะพัฒนา EFs ของบุตรได้

ข้อค้นพบจากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง อีกกิจกรรมหนึ่งคือการสนับสนุนให้บุตรได้ช่วยเหลือตนเอง ในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นวิธีการ ในการพัฒนาตัวตนและความมั่นใจของเด็กที่สำคัญต่อ กระบวนการในการพัฒนา EFs ซึ่งผู้ปกครองควรให้ความสำคัญ โดยให้เด็กสามารถช่วยตนเองตามช่วงวัยที่เหมาะสม เช่น การทานอาหารด้วยตนเอง การใส่เสื้อผ้า การเข้าห้องน้ำและ อาบน้ำ การดูแลความสะอาดร่างกายและสิ่งรอบตัว เป็นต้น (Palitpolkarnpim, 2018) สิ่งนี้จะช่วยสร้างวินัย ความรับผิดชอบ ซึ่งต้องใช้กระบวนการควบคุมและจัดการอารมณ์ของตนเอง ที่เป็นการพัฒนาสมองในส่วน การควบคุมตนเอง (Inhibitory control) หรือความสามารถในการยังคิดไตร่ตรอง สามารถ ควบคุมอารมณ์ รวมไปถึงการคิดอย่างยืดหยุ่น (Cognitive flexibility) ข้อค้นพบอีกประเด็นที่สำคัญที่ผู้ปกครองปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็ก คือ การพูดคุยกับลูก โดยการตั้งคำถามและอธิบายในสิ่งที่พบเห็นประจำวัน ซึ่งมี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การพูดคุย หมายถึง การให้เวลากับ ลูกในการพูดคุยในสิ่งต่างๆ รอบตัวลูกทั้งในบ้านและนอกบ้าน พร้อมกับเอ่ยนามและอธิบายสิ่งนั้นๆ ให้ลูกฟัง เป็นหนึ่ง กระบวนการของ Brain architecture ที่ Center on the Developing child, Harvard University (2007) ได้ศึกษาไว้

เช่นเดียวกัน การเรียนรู้ของเด็กในช่วงต้นนั้นเป็นการเรียนรู้ ด้วยการมองเห็น (Vision) และการได้ยิน (Hearing) ซึ่งยิ่งผู้ปกครอง ได้อธิบายและพูดคุยกับบุตรมากเท่าไรก็จะยิ่งสร้างเซลล์ ประสาทที่แตกแขนงมากขึ้นเท่านั้น การสะสมคลังคำศัพท์ใน สมองที่จะถูกนำมาใช้ในอนาคต ซึ่งเป็นการพัฒนา EFs ในส่วน Working Memory หรือความจำสำหรับการใช้งานในอนาคต สำหรับการฝึกวินัยหรือและกำหนดบทบาทของสมาชิก ในครอบครัวที่ชัดเจนพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่น เดียวกัน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งการเลี้ยงดูเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิง บริหาร เนื่องจากการสร้างจิตสำนึกและให้เด็กมีระเบียบวินัยนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและส่งผลต่อ EFs ของ เด็กด้วย (Barkac, 2019) เพราะวินัยหรือการเข้าใจกฎระเบียบ ทำให้เด็กต้องรู้จักยืดหยุ่นทางความคิด และปรับตัว รู้ว่าสิ่งใด ที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นที่ผู้ปกครอง ควรฝึกให้เด็กเรียนรู้กฎระเบียบเบื้องต้นและรู้จักหน้าที่ความ รับผิดชอบของตนเองตามความเหมาะสมของเด็ก แต่ผู้ปกครอง ก็ไม่ควรเข้มงวดในระเบียบ (Harsh discipline) จนเด็กเกิด ความเครียด เพราะอาจทำลายความจำใช้งาน (Working Memory) ของเด็กได้ (Hecker, Hermenau, Salmen, Teicher, & Elbert, 2016) การศึกษาระบุว่า ผู้ปกครองการแสดงความรัก และความห่วงใยอย่างสม่ำเสมอโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ซึ่งในช่วงเวลาปฐมวัยโดยเฉพาะก่อนสามปีแรก เด็กต้องได้รับความรักและความห่วงใยจากผู้ปกครองอย่าง สม่ำเสมอ การแสดงความรักผ่านการปฏิสัมพันธ์ การพูดคุย การใช้เวลาร่วมกัน การกอด การเล่นด้วยกัน (Hanmetee, 2015) เหล่านี้คือการ Serve and return ซึ่งเป็นการกระตุ้น การสร้างเส้นประสาทของสมองที่เข้มแข็ง (Center on the Developing Child, 2007) และด้วยกับความรู้สึกลปลอดภัย และการได้รับความรักนี้ ก็คือหัวใจสำคัญของการพัฒนารากฐาน ของ EFs ในช่วงวัยเด็กทุกด้าน

จากข้อค้นพบเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างด้านการจัดการ อารมณ์ มารยาท และระเบียบวินัยในบ้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากถือเป็นการเลี้ยงดูที่สำคัญ เพราะการแสดงออกของ ผู้ปกครองสามารถส่งผลต่อเด็กได้เพราะเด็กเรียนรู้จากการ เลียนแบบคนใกล้ตัวโดยเฉพาะผู้ปกครอง (Clegg & Legare, 2017; Mancini, Monfardini, & Pasqua, 2017) พฤติกรรม ของผู้ปกครองล้วนส่งผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมของบุตร ทั้งในด้านอารมณ์และสติปัญญา (Harris & Longobardi, 2020) ทักษะการคิดเชิงบริหารด้านหนึ่งที่สำคัญ คือ การควบคุมตนเอง (Inhibitory control) หรือความสามารถในการยังคิดไตร่ตรอง สามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง เช่นเดียวกับ ข้อค้นพบในด้านอธิบายเหตุผลและรับฟังความคิดของ บุตร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอีกหนึ่งการปฏิบัติที่ หลายครอบครัวให้ความสำคัญ การรับฟังและอธิบายเหตุผล

ให้แก่บุตรทุกครั้งเป็นการฝึกทักษะการคิด การยอมรับ ความยืดหยุ่น และการมีเหตุผลของบุตร และเป็นการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาอีกด้วย การปฏิบัติข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการ Serve and return ที่ Center on the Developing child, Harvard University (2007) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการ Brain architecture หรือการพัฒนาสมองของเด็ก ซึ่งเป็นการกระตุ้นสมองให้เส้นประสาทเกิดการพัฒนามีประสิทธิภาพ เมื่อเด็กถูกเลี้ยงดูด้วยเหตุและผลเขาก็จะเป็นบุคคลที่สามารถคิดได้อย่างมีเหตุและผลเช่นเดียวกัน ซึ่งถือเป็นทักษะสำคัญของบุคคลในอนาคต ซึ่ง EFs เป็นส่วนหนึ่งของทักษะกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ความยืดหยุ่น และความจำใช้งาน

ในประเด็นสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม คือ การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุตร ถือเป็นหน้าที่หนึ่งในการสร้างการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตร โดยพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองหลายครอบครัวเห็นความสำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การมีความรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อการพัฒนาบุตรโดยตรง สอดคล้องกับการศึกษาของ Assalihee (2015) และ Kocyigit (2015) ที่ศึกษาพบว่าการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของผู้ปกครอง คือ ส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรที่สำคัญ ดังนั้นผู้ปกครองจึงต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถพัฒนาบุตรอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานของความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไป

สำหรับข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ซึ่งจากการศึกษาโดยผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Enter) เพื่อทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรผู้ปกครอง (Blazer, 2005) และตัวแปรกระบวนการภายในครอบครัว (Redding, 1998) มีค่าสัมประสิทธิ์จากคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และ 0.54 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ บุตรความสัมพันธ์กับโรงเรียนและความสัมพันธ์กับครู แม้สามารถทำนายการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยได้ร้อยละ 48 (R-square=0.48) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F=43.01, p-value=0.00) ซึ่งตัวแปรบุตรมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Hornby (2011) ที่ศึกษาพบปัจจัยด้านเด็ก ได้แก่ อายุ ความบกพร่องทางการเรียนรู้ พฤติกรรมของเด็กที่เป็นปัญหา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เช่นเดียวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์

กับโรงเรียนและความสัมพันธ์กับครู (Patrikakou, 2008) ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเช่นเดียวกัน ในประเด็นความเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน การสื่อสาร บรรยากาศของโรงเรียน การเข้าถึงโรงเรียน เวลาของครู ความแตกต่างด้านทัศนคติทัศนคติต่อครู การสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญและสร้างความร่วมมือเพื่อให้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้นสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

■ ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้ปกครองสามารถนำผลจากการศึกษานี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตร ควรทำความเข้าใจบทบาทของตนเองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของบุตร และพยายามมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมการมีส่วนร่วมทุกด้าน ได้แก่ การเลี้ยงดู การจัดการเรียนรู้ในบ้าน การร่วมมือกับโรงเรียน การร่วมมือกับชุมชน การพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และพยายามจัดการตนเองในประเด็นปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เวลา ทัศนคติ ความรู้และความเข้าใจ ความสัมพันธ์กับครูและโรงเรียน เป็นต้น

2. สถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่แท้จริงแก่ผู้ปกครอง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนศักยภาพของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของบุตรอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้สำหรับผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโรงเรียนควรพัฒนากลยุทธ์ในการขับเคลื่อนและส่งเสริมความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่นที่สามารถสนับสนุนและพัฒนาผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของบุตรได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

3. กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาธิการจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแนวทางและนโยบายที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองให้ชัดเจน สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแก่โรงเรียนและหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และวิธีการที่ทันสมัยสำหรับการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองร่วมกับโรงเรียนและชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปสามารถขยายขอบเขตเพื่อให้สามารถนำไปใช้สำหรับผู้ปกครองที่มีวัฒนธรรมหรือในบริบทสังคมอื่นๆ ของประเทศไทย

2. การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารควรศึกษาเพิ่มเติมสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึงอายุสามขวบ หรือการศึกษาในช่วง

หลังปฐมวัยซึ่งอาจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอื่นๆ
ของเด็กที่เหมาะสมตามช่วงวัย

3. ควรมีการศึกษาการพัฒนากลยุทธ์หรือพัฒนาระบบ
ในการสร้างความร่วมมือระหว่างครอบครัว โรงเรียน และชุมชน
ที่ชัดเจน และสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร
ของเด็กอย่างเป็นระบบและมีแนวทางความร่วมมือระหว่างกัน
ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากโครงการ
ทุนพัฒนาอาจารย์รุ่นใหม่ โดยสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สทว.) สัญญาเลขที่
MRG6280138

เอกสารอ้างอิง (References)

Assalthee, M. (2015). *Proposed guidelines of parental involvement in education to develop the Muslim children's twenty-first century skills in accordance with social context in Three Southern Border Provinces* (Doctor of Philosophy). Chulalongkorn University, Bangkok.

Assalthee, M., & Bakoh, N. (2020). Parental involvement in children's education. *Academic Services Journal, Prince of Songkla University, 31*(1), 243-254.

Barkac, J. (2019). *The correlation between conscious discipline and social, emotional, and executive function skills of preschool children* (Doctor of Education). Northcentral University, California.

Barkley, R. A. (2011). The important role of executive functioning and self-regulation in ADHD. *J Child Neuropsych, 113*(21), 41-56.

Blazer, C. (2005). *Literature review on family involvement: The home-school partnership*. Suite: Office of Accountability and Systemwide Performance, Miami-Dade County Public Schools.

Boon-yasidhi, V. (2012). Attention deficit hyperactivity disorder: Diagnosis and management. *J Psychiatr Assoc Thailand, 57*(4), 373-386.

Boonsiri, A. (2016). Livelihoods of families affected by the unrest in the special development region, Southern Border. Songkhla case study. Since 2004 -2013. *Journal of Humanities and Social Sciences, Thaksin University, 11*(1), 237-254.

Carlson, S. M., Moses, L. J., & Claxton, L. J. (2004). Individual differences in executive functioning and theory of mind: An investigation of inhibitory control and planning ability. *Journal of Experimental Child Psychology, 87*(4), 299-319.

Center on the Developing Child. (2007, June 20). *The science of early childhood development (InBrief)*. Retrieved from www.developingchild.harvard.edu.

Clegg, J. M., & Legare, C. H. (2017). Parents scaffold flexible imitation during early childhood. *Journal of Experimental Child Psychology, 153*, 1-14.

Davis, D. (2000). *Supporting parent, family, and community involvement in your school*. Suite: Northwest Regional Educational Laboratory.

Diamond, A. (2013). Executive functions. *Annual Review of Psychology, 64*, 135-168.

Epstein, J. L. (1992). *School and family partnerships*. Baltimore: Center on Family, Communities, Schools & Children's Learning.

Epstein, J. L. (2018). School, family, and community partnerships, caring for the children we share. In J. L. Epstein, M. G. Sanders, S. B. Sheldon, B. S. Simon, K. C. Salinas, N. R. Jansorn, F. L. Van Voorhis, C. S. Martin, B. G. Thomas, & M. D. Greenfield (Eds.), *School, family, and community partnerships: Your handbook for action*. California: Corwin Press.

Hanmetee, S. (2015). *EF immunity to life and prevention of addiction: handbook for kindergarten teachers*. Bangkok: Raklukebook Publishing.

Harris, Y. R., & Longobardi, C. (2020). Editorial: How children learn from parents and parenting others in formal and informal settings: International and cultural perspectives. *Frontiers in Psychology, 11*(1026), 1-2. doi: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01026>

Hecker, T., Hermenau, K., Salmen, C., Teicher, M., & Elbert, T. (2016). Harsh discipline relates to internalizing problems and cognitive functioning: findings from a cross-sectional study with school children in Tanzania. *BMC Psychiatry, 16*(1), 118. doi: <https://doi.org/10.1186/s12888-016-0828-3>

Hornby, G. (2011). *Parental involvement in childhood education: Building effective school-family partnerships*. New York: Springer Science & Business Media.

Kocuyigit, S. (2015). Family involvement in preschool education: Rationale, problems and solutions for the participants. *Educational Sciences: Theory & Practice, 15*(1), 141-157. doi: [10.12738/estp.2015.1.2474](https://doi.org/10.12738/estp.2015.1.2474)

Kreider, H. (2006, February 22). *Family involvement: What does research say?*. Retrieved from <https://www.gse.harvard.edu/news/uk/06/07/family-involvement-what-does-research-say>.

Mancini, A. L., Monfardini, C., & Pasqua, S. (2017). Is a good example the best sermon? Children's imitation of parental reading. *Review of Economics of the Household, 15*(3), 965-993. doi: <https://doi.org/10.1007/s11150-015-9287-8>

National Statistic Office. (2017, July 16). *Population by age in Pattani Province*. Retrieved from http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php

Ober, T. M., Brooks, P. J., Plass, J. L., & Homer, B. D. (2019). Distinguishing direct and indirect effects of executive functions on reading comprehension in adolescents. *Reading Psychology, 40*(6), 551-581. doi: <https://doi.org/10.1080/02702711.2019.1635239>

Palitpolkarnpim, P. (2018). *How to raise a child for EF*. Bangkok: Phæw pheūxn dēk.

Patrikakou, E. N. (2008). *The power of parent involvement: evidence, ideas, and tools for student success*. Illinois: Center on Innovation and Improvement.

Pedhazur, E. J. (1997) (1997). *Multiple regression in behavioral research explanation and prediction* (3rd ed.). USA: Thomson Learning.

Pholphet, K., Phaicharoen, N., & Promkerd, S. (2017). *The miracle of reading: The base of human brain and physical development* (S. Promkerd Ed.). Bangkok: Plan Printing

Redding, S. (1998). *Parents and learning*. Geneva: International Academy of Education, UNESCO.

Ruengpraphan, C. (2002). *Foundation of statistic with the example of using minitab SPSS and SAS program*. Khon Kaen: Khon Kaen University.

Tang, Y. Y., Yang, L., Leve, L. D., & Harold, G. T. (2012). Improving executive function and its neurobiological mechanisms through a mindfulness based intervention: Advances within the field of developmental neuroscience. *Child development perspectives, 6*(4), 361-366.

TKparkchannel (Producer). (2017, January 22). *TK talk: EF-executive functions*. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=x90Bui94qQ&t=4084s>.

Tohmeena, P. (2013). *Mental care for people affected by the unrest situation in the Southern Border Provinces*. Bangkok: Department of Mental Health.

Ulwan, A. N. (2004). *Child education in Islam* (A.-H. Ghali, Elkhatib, Sha'ban, Zeid and Cook., Trans.). Cairo: Dar Al Salam.

Williams, M. N., Grajales, C. A. G., & Kurkiewicz, D. (2013). Assumptions of multiple regression: Correcting two misconceptions. *Practical Assessment, Research, and Evaluation, 18*(1), 1-14. doi: <https://doi.org/10.7275/55hn-wk47>

Zainu, M. J. (2013). *Methods of raising children in Islam* (M. Hemanukool, Trans.). Riyadh: Islamhouse.

Zelazo, P. D., Blair, C. B., & Willoughby, M. T. (2016). *Executive function: implications for education. NCER 2017-2000*. Washington, DC: National Center for Education Research, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education. .

Zelazo, P. D., Forston, J. L., Masten, A. S., & Carlson, S. M. (2018). Mindfulness plus reflection training: Effects on executive function in early childhood. *Frontiers in Psychology, 9*(2008), 1-12. doi: <http://10.3389/fpsyg.2018.00208>

Zins, J. E., Weissberg, R. P., Wang, M. C., & Walberg, H. J. (2004). *Building school success on social and emotional learning*. New York: Teachers College Press.